

Afsættningen af fremmede Lotterisedler. Høiesteret kom imidlertid til et andet Resultat og frifandt denne Mand. Hvorfor? Fordi den ikke billigede Criminalrettens Mening om, at det var en saadan, i Medfør af Lovens Bestemmelse strafbar Virksomhed, men raisonnerede saaledes: Der staaer alene, det er Colligieren for fremmede Lotterier, der er strafbar, men den Handling, hvorom der her er Tale, kommer jo bagefter, er altsaa ikke Colligieren og følgerlig straffri. Nu mener jeg, at det bliver fornødent her i denne Lov udtrykkelig at fastsætte, at under Besørgelsen af de i Forbindelse med Colligieren staaende Forretninger horer ogsaa Incassation af Pengesummer for de affatte Lodder, saafremt den Paagældende — det behøver man ikke at sige, det følger af sig selv — har været vidende om, at Pengene skreue sig derfra. Jeg mener, at dette er fornødent, netop fordi der er Tvivl, om ikke f. Ex. Høiesteret vilde komme til samme Resultat som tidligere, naar det her brugte Udtryk blev staaende; det er saa meget mere nødvendigt — og dette vil jeg særligt anbefale til Opmærksomhed —, som der, efter hvad der staaer om Besørgelsen af dermed i Forbindelse staaende Forretninger, kommer en Straffebestemmelse, og denne Straf er 100 Rd. for hver salbudt eller besørget Seddel. Det er dog ganske klart, at den, der bagefter incasserer Pengene for ved fremmede Lotteriers Foranstaltning her affatte Lodder, ikke kan siges at have salbudt eller besørget nogen Lotteriseddel, og altsaa indeholder det i de følgende Paragrapher brugte Udtryk en bestemt Tilfælgelighed om, at det Forhold, hvori han har gjort sig skyldig, ikke har været strafbart, hvilket ikke kan være Meningen. Dette er altsaa det Første, hvorpaa jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden som Noget, der nødvendigt maa afhjælpes. — Det andet Hovedpunkt har en ikke ringere Betydning. Det ærede Medlem, der nylig havde Ordet, har dvælet noget ved det sidste Stykke i § 2, men har gjort det fra en Side, hvorfra jeg ikke skal optage dette Stykke til nærmere Undersøgelse. Hans Bemærkninger dreiede sig om, hvorvidt det, at der skal kunne tilstaaes Bevillinger til disse forffjellige Varelotterier osv., i sig selv kunde

ansees for hensigtsmæssigt. Jeg behandler som sagt dette Stykke af Paragraphen fra en anden Side. Jeg troer at kunne sige med Bished, at der ikke er et eneste af det høie Things Medlemmer, som tør sige: Denne Bestemmelse i Paragraphen er mig klar. Jeg troer ikke, at der er eet af Thingets Medlemmer, som vil sige, at denne Bestemmelse er affattet saaledes, at det er muligt at see, hvad herved tilsigtes. Under tredie Behandling i det andet Thing er der allerede fremkommet Ytringer, som vidne om, at ialtfald enkelte Medlemmer af Thinget ikke heller kunde see, hvad denne Bestemmelse egentlig sigter til, forsaavidt angaaer nogle deri forekommende Ord; det er det Udtryk, der er indkommet efter de Ord, at der „skal kunne meddeles Bevilling til Lotterier i udelukkende veldædige Diemed og med indskrænket Afsætningskreds, saasom til en By eller et Amt“, det Udtryk nemlig, som kommer derefter: „til Tombolaer og deslige Spil“, i Forbindelse med, at der derefter omtales Lotterier til Fordeel for saadanne Foretagender, som Middell til hvis Befordring de skulle fremtræde. Nu ville de Herrer let see, at man, naar man siger, at der skal kunne gives Bevilling til Lotterier i udelukkende veldædige Diemed og med indskrænket Afsætningskreds samt „til Tombolaer og deslige Spil“, af den Plads, som dette: „til Tombolaer og deslige Spil“ indtager, kan udlede forffjellige Fortolkninger. Jeg troer, at man i Grunden kan opstille 3 Fortolkninger — ikke at jeg paa nogen Maade vil paastaae, at nogen af dem skulde være nogenlunde antagelige. Den ene er den, der er omtalt i Landstinget, at dette: „til Tombolaer og deslige Spil“ skal gaae paa det Sidste af Stykket, men dette kan der ikke være Tale om. Derimod er der to andre Fortolkninger. Den ene af dem er den, at dette: „til Tombolaer og deslige Spil“ skulde referere sig til: „i udelukkende veldædige Diemed og med indskrænket Afsætningskreds“, skulde være en nærmere Forklaring deraf. Dernæst er der den anden, jeg allerede har omtalt, at disse Ord ligesvem maae betragtes som Noget, der er skudt ind, at det er en egen Art af Lotterier, som der skal kunne gives Bevilling til. Dette er imidlertid Noget, som Lovens maatte stille saa-